

Dáma vedle nich se nepokrytě zasmála, což Dianě připomnělo, že ona i její sestry jsou v těchto dnech pod přísným dohledem.

„Verity,“ oslovila ji tiše Diana. „To nejsou správné výrazy pro mladou dámu.“

„Velké růžové vyšívané květy na ženském břiše jsou také jen stěží správnou volbou pro mladou dámu,“ opáčila zachmuřeně Verity. „Ještě že jsi zasáhla. Dokonce i já vím, že Isolde by v tom odstínu žluté vypadala katastrofálně. Ta barva se hodí k mé pleti, ale...“ Střelila po jejich přítelkyni omluvným pohledem. „S tvou půvabnou alabastrovou pletí bys v tom vypadala, jako když je ti zle.“

„Krejčová by určitě tvou matku od toho záměru odradila,“ poznamenala Diana.

„O tom dost pochybuju,“ mínila Isolde. „Matka si u paní Ludgateové nechává šít víc než kterákoli jiná dáma, takže ta si nedovolí matce nijak odporovat. Ani já si nedovolím matce odporovat. Je příšerně tvrdohlavá.“ Isolde se dotkla náhrdelníku z gagátu. „Co se týká matky, nemohla jsem se jí na to zeptat, protože nemám důvěru v její vkus.“

„A z dobrého důvodu,“ zamumlala Verity.

Isolde pokračovala, jako by Verity neslyšela. „Ale doufala jsem, že mi řeknete, jestli se tenhle náhrdelník hodí k mým šatům.“

„Hodí se k nim výborně,“ ujistila ji Diana. „I tvá kabelka je perfektní – prosté šedé hedvábí s černou stuhou výborně kontrastuje s blýskavou síťkou. Jako vždycky máš velice dobrý vkus, jen si pořád nevěříš.“

„Děkuju,“ odvětila Isolde s nepatrným zarděním. „To se mi ulevilo.“

„Opravdu jsem se snažila použít vaše nápady s módními doplňky, ale máti...“ Vtom rozevřela oči doko-

řán. „Proboha, právě si mě všimla. Raději se jdu dál procházet po sále, nebo budu donekonečna poslouchat její řeči.“

Jakmile Isolde odešla, Verity si odfoukla zplihlé, zlatohnědé kučery z čela. „Je tu takové horko.“ Popadla Dianin vějíř a začala se ovívat ve výstřihu.

Diana potřásla hlavou. „Varovala jsem tě, abys na jaře nenosila samet. V tomto ročním období je počasí velice proměnlivé.“

„Ale já mám samet ráda.“

„Já mám ráda rodiče, kteří spolu veřejně neválčí, ale nedostane se nám vždy toho, co máme rády.“ Diana zírala přímo před sebe a ignorovala starší ženu, která přecházela kolem a přitom do nich strčila.

Sestra zkrabatila obočí. „Ale já jsem stejně rozhodnutá dělat, co se mi líbí, když jsem se teď zbavila lorda Mintona. Ten samet nesnášel, takže jsem ho nikdy nenosila. Už to pro žádného muže neudělám. Podívej se, jak jsem dopadla! Budu si nosit, co budu chtít, a k čertu s tím vším.“

„A také bys neměla klít.“

„Budou klít, kdy budu chtít. I ty by sis měla sem tam trochu zaklít. Věř mi, že je to nádherně osvobozující.“ Verity kýchlá a poté ukázala Dianiným vějířem na ohromné kytice lilií, vistárií a růží, rozestavené po obvodu sálu asi tři metry od sebe. „Isoldina matka si také prosadila, co se jí líbilo. Tak proč bych já nemohla? Vážně, koho by napadlo dát tyhle tři kytky dohromady? Ta vůně je příliš intenzivní.“

„Možná že tím chtěla překrýt lehký zápach lososových chlebíčků.“

„Nesnědla jsi doufám žádný?“ zeptala se vylekaně Verity. „Stačilo mi jednou čichnout a nechala jsem je být.“